

24610

24610

Landsmåls- och Folkminnesarkivet
Uppsala

Härjedalen

Hede, Storijö

8/3 1961

- Sandberg, Märta. 1960.

ULMA:s frägel M. 25 jakt och fiske.

2 H. 4c

24610

Berättare Erik Guttormsson härjedaling bosatt i Oviken
 Upptecknat av Märta Sandberg Nov 1960 Oviken

Det var en man som hette Erik Halvarsson från Särvsjö by ,i Hede.Han hade skjutit nitton björnar .Och över hundra älgar .Han slog in ett stift i bösskolven för varje björn och älg ,mässing och stålstift olika för björn och älg. Han hade mynningsladdare det fanns inget annat då.När han gick på jakt ville han vara ensam. Gumman hans brukade sätta på grytan när han gick på jakt för han kom aldrig hem tomhänt .Men han var inte så noga om det var lovligt eller inte . När de inte hade något att äta frågade de inte efter sånt. Det var inte sån uppsikt heller då som nu .Det var stora skogar och byarna väglösa många gånger . Särskilt i Härjedalen där varken potatis eller säd gick odla ,det mognade inte ^{så} var det smått om maten. Var det någon som skjutit ett större djur delade man med sig åt grannar.Man behövde inte vara rädd att någon anmälde den som skjutit. Hade de inte haft kött och i många socknar ^{fisk} vet jag inte vad de skulle ätit.Köttet saltades mest,det var det vanligaste konserverings sättet förr . På gamla dagar var Erik ute och försökte skjuta sin tjugonde björn men den fick han inte. De hade en ko eller två-tre på många gårdar men dåligt med hö så korna var magra på vintern huva hur de såg ut .De orkade inte mjölka på den svältkost de fick.

ULMA 24610. Märta Sandberg. 1960

HRJ. HEDE. STORSJÖ

Frgl. M 25

Berättare E.Gutormsson f.1882i Mässlingen Men bosatt i Oviken

Upptecknat av Märta Sandberg2/11 1960

Det var en granne till oss som hette Jon Jonsson i Mässlingen.Han var en gång på ripjakt på Flatruet. Så fick han höra vargar .Han stannade, ensam var han.

Och det dröjde inte länge förrän han såg vargarna.Det var en hel flock och de slogs .

Jon var rädd brukade han säga. Han hade geväret laddat (mynningsladdare) men hade

han skjutit och sårat vargen bara kunde det blivit farligt. Räddningen för

honom den gången var att vinden låg så att de inte fick vittring på honom.

Då hade de kastat sig över honom. Jon skyndade sig hem.Han fick inga ripor

heller den gången .

Det var gott om storfågel också förr,tjäder och orre . De flög upp när man kom och gick eller körde med häst det var så det dånade när de flög . Men nu för tiden är det omt om fågel av alla slag i skogarna .Det har blivit för mycket avverkat och för mycket jagat också , räven har farit hårt fram med fågeln såna som har sina bo på marken ,som orre och tjäder har varit lätt byte för honom och så tar han fågelungarna . Räven har ökat så mycket för det är inget pris på rävskinden .Bara litet skottpengar.